

Глава 28.

За десѣто-то гоненіе на Хрїстіани-те,
отъ Авреліана самодержца.

Самодержецъ Авреліанъ, отъ начало-то сѣ яви,
че обыча Хрїстіаны-те, но понеже Павелъ Самосад-
скій епископъ Антіохійскій, кѣто сѣ оклевети, че
є еретикъ лишисѣ отъ епископїа-та, но той по-
неже нещеше да излѣзи отъ церква-та, Авреліанъ
содѣйствува на изгоненіе-то мѣ. Послѣ же пов-
дигна гоненіе противу Хрїстіани-те; но умра на
скоро, и сѣ освободиха Хрїстіани-те. Това гоне-
ніе числатъ нѣкои девето, зашто вчиславатъ кѣто
едно Декіево-то и Валеріаново-то; понеже бѣха на-
близѣ едно сѣ друго.

Глава 29.

За ересь-тѣ на Манента.

Манентъ, иначе кѣрвекъ, бѣше робъ, кого-то
бѣше копила една богата вдовица Персіанка,
гдѣто изѣчи Персіійскій-атъ азыкъ, и отъ
Персіійскы-те книги состави ересь-тѣ си; той сѣ
преименова Манентъ, за да мѣ сѣ заборави
първо-то состоеніе, и дѣмаше че є апостолъ
на Исуса Хрїста, и учеше, зашто-то сѣ две
начала, или два Бога: единъ благъ, а другій лѣ-
кавъ, и че благій-атъ сотворилъ добры-те нѣща,
а лѣкавый-атъ злы-те; іоще же учеше, зашто дѣ-
ши-те приминѣватъ отъ едно тѣло въ друго; от-
ричаше и воскресеніе-то на тѣла-та, имаше мнѣ-